

emmaus NYHETTER

MEDLEMSBLAD FÖR EMMAUS HELSINGFORS | NR 2/2011

PÈRE GUY (1921-2011)
MARIA TOLONEN (1963-2011)

S4 EMMAUSMÄNNISKAN

RURIK RANCKEN

INBJUDAN
TILL FÖRENINGENS
HÖSTMÖTE
14.11 KL 17

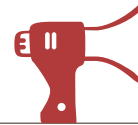
ÖVERSIKT
HÄNT OCH
KOMMANDE
HÄNDELSER

KOLUMN
HETA MUURINEN:
POLITIK
I EMMAUS

S3 www.emmaushelsinki.fi

S2

S8

VÅRMÖTET

På föreningens vårmöte 27.4 godkändes verksamhetsberättelsen och bokslutet för år 2011 och beviljades styrelsen ansvarsfrihet.

UTFÄRD TILL KARISLOJO

16.5 gjordes en utfärd till Karislojo. Vi gästade Ojalas och Sarios familjehem och arbetscentret Majakka på inbjudan av föreningen Toivo ja Rauha.

INTERNATIONELLT LÄGER FÖR EMMAUS FRIVILLIGA

Emmaus Åland arrangerade tillsammans med Emmaus Europa och Emmaus International 2–10.6 i Godby, Åland, det första läger som uttryckligen riktade sig till frivilliga inom Emmaus. Deltagarna kom från 15 länder, tre av dem från Emmaus Helsingfors. Vi förberedde öppningen av Emmaus nya butik, höll ett seminarium om frivilligarbete, sydde om kläder och gjorde utfärder. Alla var överens om att sådana läger bör hållas också i fortsättningen!

↓ Iryna Krokmal från Ukraina och Ulla Hoyer hänger upp sin arbetsgrupps resultat på väggen.

HELIKA AHAVA

ARBETSLÄGER I KOHILA

I Katihemmet i Kohila i Estland lever nio vuxna utvecklingsstörda i en hemlik, men nedgången miljö i ett semesterhem från sovjettiden. Fyra personer från Emmaus Helsingfors gjorde 13–17.6 tillsammans med invånarna en ytrenovering av hemmet. Det var roligt att med egna ögon

HEIKKI AHAVA

KATRI SIMONEN

EMMAUS FINLANDS SEMINARIUM

Emmaus Helsingfors var 27–28.8 värd för Emmaus Finlands seminarium med två huvudteman: frivilligarbete och påverkningsarbete. Antalet deltagare var knappt 30. Alain Capmas framförde en hälsning från Emmaus Europa

↑ Pepe Gonzales från Peru var i augusti gäst hos Svalorna, Emmaus Helsingfors, Emmaus Åland och Emmaus Westervik. Han besökte Finland på bekostnad av utrikesministeriet som frivilligarbetare från Syd.

PRESENTKORT FÖR PAPPERSLÖSA

Emmaus Helsingfors har beslutat dela ut presentkort på 20 euro till papperslösa invandrare. För presentkortet kan de papperslösa på loppmarknaderna skaffa kläder, kärl och andra basförnödenheter. Presentkortet delas på försök ut via organisationer som arbetar med de papperslösa.

↑ Trappuppgången i Katihemmet renoveras av bl.a. Harri Cavén och Helka Ahava från Emmaus Helsingfors och Musa-Maija Ojala från Toivo ja Rauha rf.

se hur utrymmena blev snyggare, men det finns nog arbete kvar för kommande läger... Vi kommer nog att fortsätta samarbetet med invånarna i framtiden. Emmaus Helsingfors finansierar renoveringen.

HÄPNADS- VÄCKANDE ENGAGEMANG

”Jag har aldrig ångrat att jag satsade mitt liv på Emmaus”, säger Rurik ”Rurre” Rancken, Emmausrörelsens främste inspiratör i Finland.

”Visst har jag avstått från saker, men människorna och deras häpnadsväckande engagemang har gett mig desto mera.”

TEXT: ULF SÄRS FOTON: EMMAUS HELSINGFORS ARKIV

”V i har kanske inte förändrat världen. Men vårt arbete har gjort livet bättre för otaliga människor som daghemsbarn i Peru eller änkor som fick hjälp att försörja sina familjer då 200 män hade dödats i ett blodbad i byn Thanapara i Bangladesh.”

Rurre föddes i Kimito 1923 men har levt största delen av sitt liv i Ekenäs. Kriget gav honom en knäskada som begränsade hans rörlighet. Han arbetade som bibliotekarie och höll litteraturcirkel. Där träffade han Birgit, kallad Bigi, de gifte sig 1958 och fick

fyra barn. Sitt andliga hem fann de hos kväkarna.

”I biblioteket var jag omgiven av fakta om nöden i vår värld. Det var självklart för oss att vi måste göra något för att lindra nöden, det var helt enkelt inget att käbbla om.”

FADDERBARN OCH VOLONTÄRER

I januari 1961 berättade Stina Lindfors (Katchadurian), en vän i familjen, att hon skulle åka till Peru som volontär via Svalorna i Sverige för att ”sköta indianbarn” vid daghemmet Cuna Nazareth i Lima.

Rurre och Bigi läste broschyrer om Emmaus och insåg att dethär var just vad de hade sökt. De samlade en liten Svalagrupp i Ekenäs för att stöda Stinas arbete, bl.a. genom fadderbarn. Hösten 1964 grundades föreningen Svalorna i Finland.

Sommaren 1965 öppnades Finlands första Emmausloppmarknad i ett uthus i Ekenäs. Kerstin Andberg åkte till Peru som de finländska Svalornas första volontär. Hon följdes snart av fler.

Rurre och Bigi bidrog aktivt till att starta det arbete som 1966 blev Emmaus Helsingfors. Samma år besökte Emmaus grundare Abbé Pierre Finland. Liksom många gånger senare talade han inspirerande i Ekenäs kyrka och övernattade hos Ranckens.

ARBETSGEMENSKAP OCH STORFAMILJ

År 1973 grundades föreningen Emmaus Westervik och startade en kommunitet i en gammal skola.

”Jag tvekade aldrig att säga upp mig på jobbet efter 20 år och flytta med hela familjen till kommuniteten. Med oss följde ett ungt par som snart skulle få sitt första barn.”

I en lagerbyggnad hölls loppmarknad. Man samlade in varor i västra Nyland och småningom också i Åboland. Eftersom Rurre inte kunde köra med sitt skadade ben fick han fungera som kartläsare för Bigi på otaliga ”keikkor”.

Antalet personer som bodde i kommuniteten varierade, som mest var där 15 personer, barnen inräknade. Kommuniteten var en unik kombination av arbetsgemenskap och storfamilj.

”Vi hade veckomöten och planeringsmöten varje morgon. Vi försökte fungera demokratiskt. Det var inte alltid så lätt. Vi kunde diskutera i månader om vi skulle köpa en ny vaxduk till det långa matbordet.”

Otaliga människor från olika delar av Finland och många andra länder bodde för kortare eller längre tid i kommuniteten.

Under de internationella arbetslägren varje sommar mångdubblades skaran. Husdjuren, bl.a. en åsna var en viktig del av gemenskapen.

SVALAKVITTER OCH STICKADE LAPPAR

Rurre och Bigi jobbade också aktivt för att sprida Emmausarbetet över resten av landet. Det uppstod grupper från Rovaniemi till Åland och Villmanstrand. Vissa år gjordes över 50 resor för att berätta om arbetet. Tidningen Svalakvitter sändes som mest 4 gånger per år till 1500 mottagare, både svenska och finska.

Det internationella samarbetet utvidgades i första hand till Indien och Bangladesh. På grund av sitt ben kunde Rurre inte resa så mycket, han var främst aktiv inom det nordiska samarbetet. Bigi och andra deltog i internationella möten och besökte samarbetspartnerna.

År 1980 såg Bigi i Danmark stickade filtar som sändes till Moder Teresas arbete i Calcutta. Hon tänkte på idén och den blev snabbt en folkrörelse också hos oss. Närmare 50 000 filtar hann sändas till Calcutta innan verksamheten togs över av Moder Teresas syster i Finland.

”Det var inte alltid så lätt att fungera demokratiskt.”

”Stickandet var av stor social betydelse. Gamla och sjuka människor fick en möjlighet att göra en konkret insats.”

EFTER KOMMUNITETEN

År 1988 flyttade Svalornas huvudkontor till Helsingfors. Men lopptorget, resorna och pappersarbetet tog ändå på krafterna. Samtidigt ville allt färre jobba och bo tillsammans på heltid. Hösten 1990 upplöstes kommuniteten.

En tid låg Emmausarbetet i Ekenäs nere, men 1996 öppnade man vid gågatan en boutique och Bokcaféet Emma, där Rurre tog hand om böckerna. År 2003 startade den nya loppmarknaden i det gamla Hemköpet

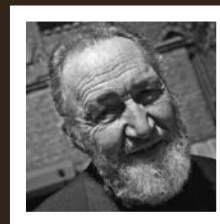
vid Tallmovägen, där kommuniteten hade handlat sin mat i 17 år.

Efter att kommuniteten upplöstes bodde Rurre och Bigi kvar i ett hus i Västerвик. För två år sedan flyttade de till Blomsterhemmet. En kort tid därefter förlorade Rurre sin älskade Bigi i en tragisk trafikolycka.

”Då de du har blivit ett och den ena dör blir det mycket mindre än en kvar.” ■

Texten bygger på en intervju med Rurik Rancken 17.8. och Birgit Ranckens återblick Ävenlyret Emmaus 1964-2004.

PÈRE GUY (1921-2011) IN MEMORIAM

FADER Guy Barbier, långvarig ledare för Emmauskommuniteten i Helsingfors, avled den 21 juni i en ålder av 89 år.

Père Guy var en fransk katolsk präst som flyttade till Finland för att studera ryska vid universitetet. Han fick inte genast arbete inom det katolska stiftet i Helsingfors som han önskat. I stället fick han kallelse att arbeta inom Emmausrörelsen.

Père Guy bodde tillsammans med ett tiotal utslagna män i Emmauskommuniteten i nästan 20 år.

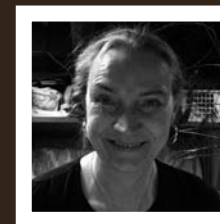
Till en början hade fader Guy, som talade dålig finska, svårt att kommunicera med de andra invånarna, men då gemenskapen till slut uppstod var den desto djupare.

”Många av medlemmarna i kommuniteten var fängelsekunder”, erinrade sig Père Guy, då han 2009 intervjuades av Jaakko Heinimäki i Emmaus Nyheter. ”Då det gick upp för dem att också jag hade suttit i fängelse förde det oss mycket närmare varandra.” Under krigstiden hade Père Guy suttit i koncentrationsläger i Dachau och Buchenwald.

Père Guy betonade att det viktigaste i Emmaus inte är lopptorgsarbetet, utan att återge värdighet och mening åt människor som har berövats dem.

HETA MUURINEN

MARIA TOLONEN (1963-2011) IN MEMORIAM

DÅ SOMMAREN var som vackrast fick vi sorgebudet att vår mångåriga medarbetare Maria Tolonen plötsligt hade gått bort.

Vi drumsöbor minns Maria som en gladlynt, flink och hurtig person, som utan tvekan tog tag i arbete som arbete och som kunde göra nästan vad som helst. Också många frivilliga på Backasgatan lärde känna henne, då vi på Gyldénsvägen packade in klädförsändelser till Polen.

Som arbetskamrat var Maria omtyckt: hjälpsam, vänlig mot alla och lojal. Hon trivdes bra i Emmaus och det märktes. Sådär sade en av dem som jobbar på Drumsö:

”Det är nästen omöjligt att tro att Maria är borta för alltid. Det känns som om hon när som helst kunde dyka in genom dörren, leende och full av energi.”

Tack Maria för de år vi fick tillsammans. Vi bevarar dig i ljusst minne.

EEVA RATINEN

INOM EMMAUS HELSINGFORS har uppstått en diskussion om varför Emmaus har tagit ställning till de romska tiggarnas situation. Några har kritiserat ställningstagandet på grund av att det var politiskt.

Emmaus är en religiöst och politiskt obunden rörelse. Det berättar vi genast åt dem som frågar och så står det i våra broschyrer.

Varför tar vi då ställning i fråga om romerna? Varför deltar vi i Kepas krav på att lyfta biståndsanslagen till 0,7 procent av bruttonationalprodukten? Det är ju politisk verksamhet.

Det lätta svaret är att Emmaus politiska obundenhet handlar om att stå utanför partipolitiken. Politisk obundenhet innebär inte opolitiskhet.

Att vara opolitisk skulle bryta mot själva Emmaus manifest. Enligt det skall Emmaus utöver att bistå dem som lider mest också sträva till att förändra samhällsstrukturerna så att lidandet minskar. Att förändra samhällsstrukturer är politisk verksamhet.

Emmaus är inte en välgörenhetsorganisation. Vi ägnar oss inte åt att ”ge allmo-

sor”, utan vi försöker förverkliga rättvisans svåra princip.

Det hör till Emmaus filosofi att rollerna som hjälpare och mottagare inte är särskilt klara. I Emmauskommuniteterna är alla jämställda och utför i huvudsak samma uppgifter. Ofta är det inte heller i praktiken någon större skillnad på att hjälpa sig själv eller andra, eftersom alla är beroende av samma lopp-torgsintäkter.

Här i Finland är attityden oklarare, eftersom vi inte har kommuniteter. På loppmarknaderna är alla ”hjälpare”, medan de ”hjälpbehövande” finns

långt borta i u-länderna. Desto viktigare är det att komma ihåg att vi arbetar för rättvisa i stället för välgörenhet. Till det arbetet hör också att påverka politiskt, inte bara att hjälpa vissa individer eller grupper.

Om politik låter konstigt, kan man lika väl tala om samhällslighet. Kärnan är i alla fall att det är Emmaus skyldighet att delta i samhällspåverkan då det handlar om de allra svagaste och fattigaste. ■

”Det är Emmaus skyldighet att delta i samhällspåverkan.”